

torum Principum, quantum Germaniam nostram concernit, penitus inspexisse credendus est. Neque mirum; cum pro juribus Belgii potissimum se vigilasse scriptis suis palam faciat.

Ex his deductis in aprico esse satis, puto, jus consecrandi Suffraganeos Episcopos Rda. Germaniæ nostræ Metropolitanis ex litera Concordatorum Principum hodie adhuc vindicari. Hæc tamen à me eo fine relata nequaquam sunt, ut Sedis apostolicæ reservata jura contra expressum Concordatorum tenorem irreligiosè impugnem, cum pacta publica maximè pro veneratione & autoritate ejusdem Sedis apostolicæ germana fide servanda & custodienda esse omnino censeam: sed ut reservationes, quas ab omnibus & ab ipsismet Doctoribus curiæ odiosas reputari constat, in dubio Concordatorum sensu restringendas, neque ultra eorundem literam extendendas esse, *per tacitas* adeoque in Concordatis non existentes reservationes, solidè concludam; præcipuè, cum summ. Pontificum intentio sit, Nationem Germanicam, ultra reservationes in Concordatis aschaffenburgensibus expressas, nullatenus gravandi.

PARERGA

EX OMNI JURE.

EX JURE NATURÆ.

1. *Est quidem homo ex ingenito naturæ sociale animal; sed servatâ regula propriæ cujusvis convenientiæ: neque enim omni homini socialiter vivere, nec omni homini quævis convenit societas.* 2. *Generi humano præcipit natura sociationem cum altero sexu, non singulis hujus generis: imò quibusdam sua individua natura & idiosyncrasia aversionem hujus societatis indidit.* 3. *Hinc cælibatum penis afficere non est naturaliter æquum; cælibem enim aut natura facit, aut virtus, aut convenientia subjecti proprii, aut defectus amantis.* 4. *Sociari hominibus sexûs sui, vitamque communem vivere, multorum non est convenientia, nec semper est ad pacem collegiorum:*

binc

hinc vituperandi non sunt canonici, qui *sec. X.* contra regulam **CHRODOGANGLI** à communi refectorio recesserunt ad œconomias separatas. 5. Neque taxandi sunt religiosi penitus solitudinarii vel more antiquo penitus reclusi, quasi amplecterentur vitæ genus nō nisi in Calidioribus Orientis plagis excocutum. 6. Societates regularium non sūt aded nigre, prout eas demigrarunt, nigre nimis notati quidam anonymi. 7. Damnare societates, in quibus plus vacatur contemplationi, quàm actioni, est prætere, omnes homines factos esse ad agendum potiùs quàm ad contemplandum. 8. Impia & injuriosa est hæc propositio: je ne vois pas, que la société soit plus redevable à un Capucin, qu'à un Fadir; les uns & les autres sont fous & fainéans. 9. Societates tamen eorum, qui liberi muratores (*Seymâurer*) vocantur, rectè damnare potuit **Benedictus XIV.** ex illo principio: qui malè agit, odit lucem.

EX JURE PUBLICO ECCLESIASTICO.

1. Forma regiminis ecclesiastici secundum institutionem Christi non est valuti in societate equali prout contendit *Bœhmerus*. 2. Sed talis est, ut sint veri imperantes ac obediētes, adeoque vera est hierarchia in ecclesia Christi. 3. In ea præeminet summus Pontifex primatu jurisdictionis in omnes præditus. 4. Cui neque episcopi sese subducere queunt. 5. Falsum itaque & injuriosum est, quod ecclesiæ gallicanæ novissimè imposuit ex Protestantibus *Cl. Beckers* Academiæ regie in *Greifswald* jurium Professor, in seinen *Bedanken und Erâuterungen über das Kirchenrecht a. 1772. p. 391. ita* inquiens: die Franzosen behaupten das systema episcopale, sie nehmen daher an, der Papsst seye das Oberhaupt der Kirche, nicht aber ein Caput jurisdictionis, sed ordinis; er hat keine Macht der ganzen Kirche Gesäze vorzuschreiben: sondern er ist nur der erste unter den Bischöfen, so sonst einander gleich: que mendacia ex iis facilè retunduntur, que refert **DE MAILLANE** Diction. de droit Canon. Tom. II. p. 400.: il n'y a point de Catholique, qui ne reconnoisse & qui ne revere dans le Pape une primauté réelle de droit divin non seulement **D'HONNEUR** & de **PRESEANCE**, mais encore d'a thorite & de **JURISDICTION** canonique, sur tous les Eveques & sur les Conciles particulieres. C'est ce, qui a été decidé en l'assemblée de la faculté de Theologie contre **LUTHER** en 1542. art. 3. 6. *Episcoporum tamen jurisdictionis æquè immediatè à Christo est, sicuti & illa summi Pontificis, salvâ subordinatione canonica*

ad Caput ecclesie tanquam ad centrum unitatis. 7. Summo Pontifici competit potestas proscribendi libros, quos constat ecclesie universali esse nocivos. 8. Habet quoque potestatem alias condendi leges pro universa ecclesia, salvo nihilominus jure placeti in Disciplinabilibus. 9. Peccare nobis per excessum videtur Espenius, ubi jus placeti promiscue extendit ad causas fidei: 10. Ubi tamen Bulla dogmatica Romæ ita concepta foret, ut contineret quid adversum jura regni, promulgari deberet secundum dogma, cum protestatione adversus id, in quo jura regni aut libertatibus adversatur.

EX HISTORIA ECCLESIASTICA.

1. Clementem I. fuisse immediatum D. Petri successorem, non est certum, 2. Constitutiones apostolicas haud genuinum Clementis partem esse ex Eusebio & Hieronymo probe advertimus. 3. Decretales ante Siricium paucis exceptis, unâ eum Canonibus Apostolorum inter supposita numeramus. 4. Qui plures quam viginti Canones Conc. Nicæno attribuit, distinguere nesciunt inter Canones ejusdem Concilii proprios & Canones Sardicenses, ac sic dictos Canones arabicos. 5. Jus investiturarum per anulum & baculum iustis ex causis Henrico IV. & V. ademptum fuit. 6. Quando Gregorius VII. deposuit Imperatorem & Otto I. Joannem XII. adscribendum est satis temporum. 7. Donatio Constantini nullo ex capite admitti potest. 8. Hadrianus Papa non concessit Carolo M. jus eligendi Pontificem. 9. Famosi Canones 22 & 23. D. 63. certam fidem non merentur. 10. Falsum est usum palii à Pontificibus esse dolose ad jura Metropolitanica imminuenda excogitatum.

EX JURE PRIVATO ECCLESIASTICO & CIVILI.

1. Non omnes decimas in Germania esse origine suâ ecclesiasticas satis tuto defendi potest. 2. Neque omnes decimas in Germania effectas fuisse ecclesiasticas ostendimus ex historia comitorum Geilenbusancrum a. 1186. 3. Quid referendum sit ad decimas majores, quid ad minores potissimum consuetudine determinari debet. 4. De quibusdam speciebus nostris primum temporibus coli frequentius coeptis uti frumento Turcico, Welschkorn, piri aut pomis terrestribus, Erdäpfel, Grundbun; ubi nihil specialiter statutum, hanc regulam assignamus: prout rariùs aut frequentius in quodam loco coluntur, vel ad majores, vel ad minores referendas esse. 5. Si idem ager sæpiùs per annum confitus, plures frugum species gignit, sequendam esse regulam arbitramur, was der Acker tragt muß zehenden geben.

Apud

Apud
p. 558
che, e
fint on
dunt l
pro ra
quibus
(olim
nibilon
cendic
1573-
potesta
cefi no
XIV.
reslire
ebum
II. A
conder
crimin
bendi
dition

I.
perii.
3. F
protest
pis car
reform
ception
etiam
ademp
tum si
legali
tes ten
tandi

dere alibi velit religionis suæ exercitium. 10. In Principes ac subditos ad religionem catholicam reduces jurisdictio Diocesana cum omni specie reviviscit. 11. Dominus territorialis etiam subditis diversæ religionis indicere potest ferias ita celebrandas, ut nihil eorum conscientie adversum statuatur. 12. Ius in partes locum non habet in iis, quæ religionem nec directè nec indirectè concernunt. 13. Votum commune, quoad jus eundi in partes merito rejicitur.

EX JURE PUBLICO CONCORD. GERMAN.

1. Ad Concordata germaniæ reducenda esse Concordata Principum seu Decreta Basiliensia à Natione acceptata & Eugenio IV. confirmata, hoc certum est. 2. Omnium Concordatorum vim pacificam intrepidè tuemus contra notissimos Concordatorum hostes. 3. Præposituras non esse vim eorum reservatas, verosimilius est. 4. In beneficiis, quæ Papa aditus in Germania confert, ex Concordatis Teutonius non Teutonico præferri debet. 5. Neque ex iis pro libitu Ss. Conciliorum decretis ullo modo derogari potest, invita Natione nostrâ.

EX JURE FEUDALI & CRIMINALI.

1. Privatam circa feuda imperii cognitionem Judio Cæsaris audire tanquam supremæ in Germania Cæricæ feudali vindicamus. 2. Magis à literis investituræ, consuetudines Feudales germanicas, quam ad jus Feudale Longobardicum respiciendum est. 3. Episcopi germaniæ feuda regalia sui dignitati annexa habent, unde veri & proprii principes Imperii sunt, sicut sæculares. 4. Delictum fundat forum proinde & exteri in alieno delinquentes illius territorii forum sortiuntur. 5. Jdex in causis criminalibus magis ad absolvendum, quam condemnandum rem inclinare debet. 6. Ad confessionem torturâ elicitam requiritur subsequens expressa ratificatio. 7. Sententiæ criminales in rem judicatam non abeunt, proin ad ultimum vite momentum probatio innocentie locum habet. 8. Principi in omnibus delictis in regula jus aggravandi competit.

O. A. M. D. G.

dere alibi vel
regilionem ca
II. Dominus
rias ita celeb
in partes locu
cernunt. 13

Et

1. Ad Co
Decreta Bas
certum est.
contra notiss
vium coram re
in Germania
bet. 5. Ne
potest, invita

1. Privati
taquam sup
litas investi
Longobardici
dignitati am
saeculares. 4
tes illius terr
ad absolvendu
fessionem tort
tentiae crimin
mentum prob
in regula jus

Principes ac subditos ad
un omni specie reviviscit.
ligionis indicere potest fe
er sum statuatur. 12. Ita
directe nec indirecte con
partes merito rejicitur.

GERMAN.

incordata Principum seu
rio IV. confirmata, hodie
Etiam intrepidè tuemus
Præposituras non esse in
vescitis, quæ Papa adbu
on Teutonico præferri de
ecretis ullo modo derogant.

MINALI.

Judicio Cæsaris aucto
licamus. 2. Magis ad
as, quam ad jus feudali
manie feuda regalia su
ncipes Imperii sunt, sicut
xteri in alieno delinque
causis criminalibus mag
are debet. 6. Ad con
essa ratificatio. 7. Sen
on ad ultimum vitæ mo
ncipi in omnibus delictis

